

ŠTĚPÁNOVinky

oficiální zpravodaj obce Štěpánov nad Svratkou

www.stepanovnadsvratkou.cz

ročník VIII. - č. 3 - září 2011

zdarma

Úvodník

„Tento způsob léta zdál se být poněkud nešťastný...“

Tak a léto je s prominutím v čudu. Zlomky dní neuvěřitelných veder střídaly často déšť a chlad a tak nám začal, letos asi dříve, podzim. Kopec Stavská se oděl do strakatého kabátu a babí léto ještě nastavilo naposledy svoji vlídnou tvář. Nicméně rozfoukané listy, ranní mrazíky a vůně dozrávajících ovoce nás nenechá na pochybách, že za pár dní máme Václava, poté hodové veselí, změnu letního času na zimní, svátek Všech svatých, dušiček... a potom už Vánoce. Strašně to utíká.

No, snad se vám ale letos léto vyvedlo podle vašich představ a třeba jste se dostali dle sloganu našich cestovních kanceláří i „za hranice všedních dnů“ nebo jste ho prožili s přáteli, známými a rodinou jen tak doma.

A možná vám však stačil jediný den v práci a už máte opět pocit, že veškerá síla načerpaná letní náladou byla k ničemu. A představa, že

čiperní a nabití energií byste měli vydržet zase až do další dovolené, opravdu hrozná!

Ale věřte nebo ne, ono to opravdu jde například i tím, že v zájmu svého zdraví trochu přibrzdíte v práci, vyčistíte si hlavu a zocelíte svaly plaveckými tempy třeba i v chlorovaném bazénu, lehnete si na gauč po dobrém obědě a „pročtete“ se zavřenýma očima denní tisk, občas se odměníte drobným dárkem (partner taky nemusí o všem vědět), prohlédnete fotky z dovolené (a naplánujete tu další) a hlavně – škrtnete ze svého slovníku větu „Nemám čas, nestíhám, mám hodně práce!“

A tak zkuste v těchto podzimních dnech přehodnotit svoje priority a vstoupit do poslední čtvrtiny tohoto roku s předsevzetím žít trochu vyrovnaněji – vždyť práce nám neuteče a když nejde o život jde o ...

P. S. S přáním hezkého podzimu vaše redakce Štěpánovinky!

SLOVO STAROSTKY

Milí spoluobčané,

v současné době je ve Štěpánově dokončováno několik akcí, které mě zaměstnávají nejvíce – oprava zdravotního střediska, dokončení opravy obecní budovy ve Vrtěžírí, dokončení spolkové místnosti v KD, oprava obecních cest. V dnešním úvodním slově bych se ráda podrobněji věnovala alespoň jedné z nich.

Z těchto akcí je hlavní pozornost nás všech jistě zaměřena na opravu zdravotního střediska, která započala v měsíci srpnu a z původního záměru - vyřešit zejména vlhkost v základech budovy - se oprava rozšířila na opravu kanalizačního připojení na hlavní kanalizační řád a zbudování vodoměrné šachty. Na sanaci zdiva budovy obdrží obec dotaci z Kraje Vysočina ve výši 110 000 Kč, přibližně 200 000 Kč bude muset obec doplatit z vlastního rozpočtu. Výkopové práce pro sanaci základů budovy však odhalily havarijní stav kanalizačního připojení v některých částech. Při prohlídce funkčnosti potrubí, zda vůbec něco do hlavního řádu vytéká, bylo zjištěno, že ústí kanalizačního připojení je, na rozdíl od jiných přípojek v šachtě, suché a neznečištěné. Téměř nefunkční bylo potrubí ze zadní části budovy, kde přímo u základů byla obnažena rozpadající se betonová roura. Odpad jednak tuto rouru ucpával a částečně propadal do okolní zeminy. Po odhalení této skutečnosti byla poničená část potrubí vyměněna a věřím, že její funkčnost bude nyní zajištěna na několik desítek let. Toto však nebyl jediný problém, který byl díky výkopům odhalen. Velice mizerně byla zajištěna i dešťová kanalizace, která ve dvoře byla naprosto nefunkční, ústila do komínové roury, která se loupala jako perník, takže opět všechna dešťová voda spolehlivě zavlažovala základy střediska. V současnosti je veškerá dešťová kanalizace ze všech střech svedena do hlavního řádu dešťové kanalizace. Třetím

odhaleným překvapením, neboť poslední technická dokumentace o budově pochází ze šedesátých let, bylo vyústění odpadů z předních místností střediska do starého řádu. Tato část potrubí byla také ucpána, proto byla nově zapuštěna i tato část odpadů do hlavní přípojky. Teď už víme, že stále upozorňování pana Horáka na havarijní stav těchto sítí na středisku bylo víc než oprávněné a doufám, že současná renovace alespoň částečně tyto problémy zmírní. Přesto i na tuto neplánovanou opravu budeme muset vynaložit nemalé prostředky. Rada obce rozhodla o přesunu prostředků rezervovaných v rozpočtu obce na vybudování mostku na Zámlejní právě na neplánované výdaje v souvislosti s opravou kanalizace na středisku. Peníze budou určitě rozumněji vynaloženy. Kromě všech těchto úprav bylo již řadu let naplánováno zbudování vodoměrné šachty, tato bude také zbudována v letošní etapě oprav. Výsledkem tohoto zásahu bude možnost měření odběru vody i pro provozovny služeb, které v budově vznikají. Neplánovaně musel být odstraněn přístřešek mezi historicky cennou budovou fary a střediskem. Ten zde byl instalován v šedesátých letech a při hloubce výkopu pro sanaci hrozil zřícením, proto bude nahrazen přístřeškem nad vchodem do budovy a současně bude v zadní části průchodu zbudován přístřešek pro kola a kočárky. Věřím, že po ukončení prací bude počáteční renovace tohoto obecního majetku kladně přijata všemi, kteří tuto budovu užívají. Jistě to není všechno, co tato budova ještě potřebuje, ale metodou postupných kroků je možné také obecní budovy zušlechťovat a zajistit jejich smysluplné využití pro občany. Jaké zásahy tuto budovu ještě v dalších letech čekají? Je to zejména výměna vodovodního a odpadového potrubí uvnitř budovy, renovace toalet,

podlah, popřípadě zřízení výtahu, který by napomohl méně pohyblivým občanům dostat se pohodlně do patra k lékaři. Uvidíme, jak se nám v budoucnu podaří získat prostředky na tyto plány, protože dobrým spravováním obecního majetku se musíme zabývat v první řadě.

Přeji Vám všem příjemné podzimní dny, abychom nabrali všichni hodně sil před nastávající zimou.

Přeji všem radostné prožití blížících se hodů ve Štěpánově a těším se na setkání pod máj!

Šárka Kunčíková
starostka obce

OTÁZKY PRO ZASTUPITELE

3. Milan Opatřil

Co Vás vedlo ke vstupu do komunální politiky?

Ke vstupu do komunální politiky mě vedla především nespokojenost a potřeba něco změnit. Ve Štěpánově žiji od svého narození a nedovedu si představit, že bych žil jinde. Jako soukromý zemědělec musím často řešit různé problémy. Na všech úřadech jsem vždy našel pochopení, avšak stanovisko Obecního úřadu ve Štěpánově pro mě, jako řadového občana, bývalo převážně negativní nebo vůbec žádné. Chyběla mi otevřenost a možnost komunikace.

Co očekáváte z titulu své funkce?

V životě dělám to, čemu rozumím a co mě baví a stejně tak chci pracovat i v zastupitelstvu. Chci pomáhat řešit problémy s pozemky, v oblasti životního prostředí, údržby obce a podobně. Snažím se, aby občané byli spokojeni a nedocházelo k jejich zbytečnému zatěžování. Podle mého názoru je nutné peníze investovat do potřeb obyvatelstva a ne do nesmyslných projektů, jako je výstavba jezírek nebo lesní stezky. Myslím si, že míst k odpočinku je ve Štěpánově tolik, že nám ostatní můžou závidět. Není třeba vytvářet umělou přírodu, my máme skutečnou.

Vaše první pocity ve funkci?

Mé pocity jsou dobré. Snažím se pomáhat s problémy, které se postupně objevují a těší mě, že se všechno řeší společně, každý může říci svůj názor. Jednání rady, pod vedením paní starostky, jsou vždy přátelská, otevřená a konstruktivní.

Co se Vám ve Štěpánově líbí, co se Vám nelíbí? O jakou změnu budete usilovat?

Štěpánov se mně vždycky líbil proto, že si udržoval svůj klidný vesnický charakter. Co se mi nelíbí je nešetrné hospodaření se zemědělskými pozemky. Velice mě mrzí současná podoba Územního plánu Štěpánova a budu usilovat o jeho změnu. Územní plán by měl zaručovat trvale udržitelný rozvoj obce a ne její devastaci. Naším úkolem je zajistit, aby se i příštím generacím ve Štěpánově líbilo tak, jako nám.

Prání?

Mým přáním je, aby se všem občanům Štěpánova žilo spokojeně a aby jim nechybělo to, co je v životě nejcennější, a to zdraví.

A bylo divadlo...

Po téměř třiceti letech se scéna v místním kulturním domě dočkala „sukcesu“ (úžasná podívaná – úspěch).

V květnu tohoto roku se dala dohromady skvělá parta ochotníků a ta předvedla za velmi krátký čas zkoušek svůj herecký um v pohádce Černobílé štěstí autorky Šárky Horákové pod režijní taktovkou Lenky Cackové. Hudbu k veselému pohádkovému příběhu o dobrou, zlu, přátelství a hledání lásky ve světě nadpřirozených bytostí složil mladý talentovaný umělec Jaroslav Němeček.

V postavě nejvyššího pekelníka Lucifera se představil velice skromný a přátelský Robert Jícha, člen Městského divadla v Brně, známý především jako muzikálový herec.

Před opravdu nabitým sálem se 11. 9. 2011 rozehrál příběh lásky víly Justýny k mladému nezkušenému čertovi Bonifácovi, která překonala nástrahy zlé a škodolibé baby Uršuly a potouchlé a závistivé víly Agáty. Moc pekelná však byla spravedlivá a jako v každé pohádce vítězí dobro nad zlem, tak i v této byla závist se zlobou po zásluze potrestána.

Kdo přišel, tak jistě nelitoval. Uživali si dospělí i děti. Odměnou pro začínající ochotníky byl bouřlivý potlesk a několikanásobná „děkovačka.“ Bude někdy příště?

Miloslava Chalupníková

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narození
Zdeněk Havelka
Jubilanti

V září, říjnu a listopadu 2011 oslaví své významné životní jubileum :

**Houdek Jaromír, Vichová Julie, Špačková Bohumila,
Hlaváček Josef, Stárková Věra, Flajtinger František,
Vrzal Pavel, Štouračová Zdenka, Minářová Marie.**

BLAHOPŘEJEME!

Poznámky ze zasedání ZO 19. září 2011

Přítomno 13 členů, omluveni 2 členové

Kontrola usnesení ze zasedání ZO 9.6.2011

Vyjednat podmínky převzetí kanalizačního řádu a ČOV do majetku obce – proběhlo jednání o konceptu darovací smlouvy s výkonným ředitelem VOV s.m.o. Ing. M. Brzákem, předběž-

né dojednání směny pozemků u ČOV s panem Valdhensem – vyjednal Ing. Dufek, příprava závěrečné etapy převedení KŘ a ČOV do majetku obce

Stav vyrovnání s panem Němečkem – ze strany p. Němečka podána do ZO žádost na odprodej části pozemku (bývalý obecní úvoz v rámci obory), který má

Poznámky ze zasedání ZO 19. září 2011- pokračování

dosud pan Němeček v pronájmu – ZO žádost schválilo, prodej bude uskutečněn na základě odhadu soudního znalce, který stanoví cenu v místě a čase obvyklou

Jednání s panem Hoškem o opravě cesty od Boháčových k Pokorným – předběžná domluva o řešení odvodnění této komunikace

Zpráva o činnosti rady obce

Rada obce v období od 9.6. do 19.9. jednala o následujících problémech:

- dokončení spolkové místnosti v KD, náklady na úpravu dosáhly cca 55 000 Kč

- projekt Pořízení technologie pro komunitní kompostárnu postoupen do etapy hodnocení

- soudní spor s panem Škorpíkem
- po vydání rozsudku Krajským soudem v Jihlavě byla žaloba p. Škorpíka zamítnuta a byla mu dána možnost na dovolání k Nejvyššímu soudu; starostka obce pověřila plnou mocí JUDr. Brabcovou v zastupování obce v této kauze; předběžně jsme byli informováni, že dovolání může trvat i rok

- na VPP byla přijata na dobu 4 měsíců paní V. Poláková, která bude vykonávat zejména práce v obecních lesích, na tuto pracovníci získala obec dotaci od ÚP 8 000 Kč na měsíc

- ÚZSVM přijal žádost obce na bezúplatný převod chodníku mezi mosty na Svratce, proces převodu bude probíhat v souladu s převodem ostatních částí pozemku na Kraj Vysočina, situaci mírně komplikuje pilon mostu silnice č. 19, který na této parcele také stojí – doufejme, že se s touto situací úřady „popero“, aby se dal chodník zbudovat v brzké době

- ÚZSVM potvrdil úplatný převod pozemku na náměstí (pozemek Kalousových), který byl obci nabídnut za 13 000 Kč – tedy přibližně za 42 Kč za m², RO i ZO cenu odsouhlasilo

- doporučení nákupu mulčovače se sběrem od Obce Říčany u Brna ve výši 60 000 Kč, stáří mulčovače 3 roky, stav velmi dobrý, RO i ZO nákup mulčovače schválilo
- znovuprojednání schváleného projektu Lesní cesty v rámci Investic do lesů – vzhledem k vývoji situace v rozdělování dotací, rozhodla RO využít přidělenou dotaci, neboť by na nevyužití

dotace mohla obec při dalších žádostech doplatit tím, že by byla vedena jako obec, která přidělené dotace nevyužívá; dále RO stanovila podmínky profinancování prováděcí firmou, která vzejde z výběrového řízení, tak, aby byl rozpočet obce zatížen co nejméně; výběrové řízení bude vypsáno v nejbližší době a ZO na svém zasedání vybralo do výběrové komise: Ing. H.Jurmana, Ing. M.Juríkovou, O.Ostrýže, J.Nedomu a P. Špačka; RO sestaví podmínky výběrového řízení

- starostka seznámila ZO s projekty Lesů ČR, s.p. na potociích Hodonínka a Vrtěžířský potok, na Hodonínce bude ještě letos zahájena závěrečná úprava koryta v úseku od Vysoké skály k Tučnickovi; dále je připravován projekt na čištění koryta od ústí do Svratky po brod u Jurmanů; na Vrtěžířském potoce bude zahájena další etapa výstavby dvou retenčních nádrží

- RO nedoporučila opravu cesty za školou vzhledem k vysoké finanční náročnosti, není dále jisté, zda tato komunikace nebude dotčena stavbou rodinných domů za školou; je třeba finanční prostředky na opravu zahrnout do rozpočtu na příští rok

ZO schválilo rozpočtová opatření č. 3,4,5,6; Ing. Dufek seznámil přítomné s nutnými úpravami rozpočtu, které již schválila RO, dále informoval ZO s novou povinností každé obce provést inventarizaci a návazné stanovení odpisování obecního majetku – účetní OÚ absolvují školení k této problematice

ZO schválilo úpravu obecně závazné vyhlášky 1/2011, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 3/2010, o místním poplatku za užívání veřejného prostranství, která se týká prodeje z ložné plochy automobilu, za který se vybírá poplatek 10 Kč

Stav opravy zdravotního střediska – starostka podrobně popsala ZO průběh opravy ZS, kterou podrobně popsala čtenářům ve svém úvodním slově; zastupitelé s postupem vyslovili souhlas, pan Kubík kritizoval vysoké náklady – starostka vysvětlila, že přesné výdaje budou teprve vyčísleny

Oprava cesty od Boháčových k Pokorným – obec obdržela cenovou nabídku firmy Colas, která opraví tuto komunikaci za 260 000 Kč, výdaje jsou to nemalé, ale

doufáme, že se vyřeší alespoň odtok dešťových vod v této lokalitě, na nevhodnějším technickém řešení firma stále pracuje

Stav opravy obecního domu ve Vrtěžíři – na úpravy bylo v rozpočtu vyčleněno 75 000 Kč, které byly již téměř profinancovány – výměna oken na budově, přemístění WC, vyspravení zdi, výměna venkovních dveří(3 ks), částečná výmalba, zhotovení informačního panelu o obci Vrtěžíř na návsi, výměna elektroskříně VO, renovace mostku pod Vrtěžíři – práce provedly odborné firmy a zaměstnanci OÚ, kteří odvedli při úpravách velmi dobrou práci

Žádost o pozemkovou úpravu cest na Vrtěžíři – žádost podala starostka po jednání RO ve Vrtěžíři na Pozemkový úřad ve Žďáře nad Sázavou, pro tento projekt PÚ je třeba získat souhlas většinových vlastníků pozemků, jejichž společná výměra přesahuje 50% výměry všech pozemků, jednáním s vlastníky byl pověřen P. Špaček

Partnerství v projektu ZŠ – starostka seznámila ZO s další spoluprací se ZŠ, která nyní spouštěla ve zbudování cedulí pro naučnou stezku, obec přispěla materiálem na betonování a poskytl k tomuto účelu pracovníky OÚ

Stav jednání s VOV s.m.o. o bezúplatném převodu KŘ a ČOV, ZO schválilo znění dopisu adresovaného VOV s.m.o., ve kterém vyjádřilo souhlas s převodem

Žádost o prodloužení vodovodního a kanalizačního řadu – Bc. Klusáková, Ing. Kobza – ZO zamítlo žádost vzhledem k tomu, že žadatelé žádají o zasíťování pozemku, který je stále pozemkem zemědělským

Žádost o příspěvek na činnost pěveckého sboru Labyrint a na soubor Borověnka – oběma souborům byla schválena částka ve výši – Labyrint – 3 000 Kč, Borověnka 4 000 Kč

Žádost o odprodej pozemku v k.ú. Olešnicka – J. Matoušková – ZO odprodej zamítlo, neboť pozemek žadatelky nesousedí s požadovaným pozemkem, pozemek byl nabídnut k pronájmu

Žádosti o změnu územního plánu obce – ZO přijalo návrhy na změnu ÚP od těchto žadatelů: Bohumil Humpolíček, Lenka Kubíková; starostka zařadí žá-

dosti do registru a zkonstatuje možnosti změny na MÚ v Bystřici n. P.

Návrh na změnu statutu obce na městys – starostka obce seznámila ZO s tím, že Štěpánov nad Svratkou je jednou z mála obcí, která má historický nárok na titul městys, který byl udělován od středověku obcím, jež byly pro své okolí významným střediskem; naši předkové museli pro získání tohoto titulu mnohé udělat a tento titul byl v historii velice prestižním označením; naposledy byly tituly udělovány obcím do roku 1947, poté bylo v 50.letech toto označení zrušeno; po roce 1989 mohly obce, kterým byl v historii titul udělen, o něj znova požádat, řada obcí i v našem okolí tak učinila; ZO vyjádřilo jednohlasně souhlas až na tomto zasedání, aby obec o titul zažádala; starostka připraví finanční zatížení této změny do dalšího zastupitelstva

Základní škola – informace o auditu za rok 2010, který byl uzavřen bez výhrad; do Školské rady ZO opět delegovalo Ing. I. Dufkovou, ZO schválilo výjimku na vyšší počet dětí v MŠ zapsaných na rok 2011 – 12; ZO schválilo změnu zřizovací listiny v souvislosti s doplňkovou činností školy

Žádost o finanční příspěvek – Moravský rybářský svaz, o.s. – ZO schválilo částku 2 000 Kč na rybářské závozy mládeže pro žáky ZŠ Štěpánov n. S.

Výzva starostky obce finančnímu a kontrolnímu výboru zahájit kontrolu v ZŠ – do konce října, výzva finančnímu výboru zahájit práci na sestavování rozpočtu na rok 2012

Žádost o úpravu otevírací doby pobočky České pošty ve Štěpánově – vedoucí pošty požádala ZO o možnou úpravu otevírací doby, ZO požaduje alespoň jeden den v týdnu provoz pošty od min. 7.30 a ukončení v 16.00; starostka dohodne otevírací dobu vzhledem k požadavkům ZO s vedoucí pobočky

Výzva SDH – starostka obce vyzvala starostu SDH pana Murču, zda by hasiči převzali do své režie sběr kovošrotu v obci, který probíhá 2krát ročně, výtěžek by SDH použil na své akce a další potřeby, starosta SDH souhlasil

Tradice kroniky v naší obci

Co je vlastně kronika? Podle výkladu ve slovnících a encyklopediích se můžeme dočíst, že se jedná o chronologický zápis, vyprávění o historických událostech v jejich časové posloupnosti bez snahy o proniknutí k hlubší příčinné souvislosti. PhDr. Jiří Bartoň říká, že kroniky nejsou v 21. století ničím víc, ale také ničím méně, než představovaly v naší kulturní tradici po většinu 20. století.

Z Vládního nařízení č. 169/1932 Sb. z. a n. vyplývalo, že „Účelem pamětní knihy obecní jest zachovati místní dějiny pro poučení budoucích. Z novodobého Zákona č. 132/2006 Sb. vyplývá, že „Každá obec vede kroniku obce, do níž se zaznamenávají zprávy o důležitých a pamětihodných událostech v obci pro informaci i poučení budoucím generacím.“ Bohužel, zápisy v naší obecní kronice končí v roce 1996. Jak vysvětlíme nastupující generaci mladých prázdné místo v „dějinách obce?“ Z dob psaní obecní kroniky našich pradědů a dědů se například můžeme dočíst, že:

Četnická stanice ve Štěpánově nad Svratkou byla zřízena roku 1879 v počtu 1 muže. Obecná knihovna v roce 1854. Ochotnické divadlo v roce 1882 – 3. Okrašlovací sdružení, jehož smyslem byla výsadba zeleně v obci a údržba či drobné stavby (pomník padlým ve válce na náměstí) – založeno v roce 1924. 4. května 1921 byl zavražděn hajný Knoflíček v Pálenicích nad Hodůnkou pytlákem Špačkem ze Čtyř Dvorů. Koncem června 1925 zavedli vírští podnikatelé Česka a Matuška autobusovou dopravu z Víru přes Štěpánov do Nedvědice 3 x denně. Poplatek za jízdu ze Štěpánova do Nedvědice činil 4 Kč. A jaké bylo počasí například v roce 1963? Nejnížší teplota byla 3. 2. – 23°C, nejvyšší 25. 7. a 4. 8. + 29°C. Nejvyšší srážky v jednom dni napadly 29. 8. – 25. 1 mm. Nejvíce sněhu 21. 2. – 42mm.

A tak bychom mohli vybírat zajímavosti donekonečna. Protože kroniku lze právem považovat za výjimečné dílo, musí mít budoucí kronikář především chuť do práce a vytrvalost, neboť jeho úlohou je zaznamenávat podstatné události v dosahu či na území obce.

Hledáme i informace od našich občanů, kteří si nějakým způsobem vedou rodinné záznamy událostí, záznamy o počasí apod., aby pomohli alespoň orientačně doplnit budoucímu kronikáři chybějící informace o událostech, které se váží k životu v obci.

Pomůžete nám? Budeme vděční za jakoukoliv informaci, se kterou Vás rádi uvítáme na obecním úřadě. Předem děkujeme.

Kdo chce kulturu, ať si ji udělá aneb veselé příhody ze zkoušek ochotnického spolku „Jak to vlastně začalo“

Podnětem k založení ochotnického spolku byla především úcta k tradicím divadelnictví ve Štěpánově. Z kroniky je patrné, že vůbec první divadelní představení se konalo v roce 1882. V průběhu dvacátého století až téměř do konce osmdesátých let bylo občas možné zhlédnout produkci místních ochotníků, která se realizovala v rámci školních aktivit a také i režiséry se stávali místní učitelé jako například František Valach či již zesnulý Jan Žilka. Od té doby bylo mrtvo a muselo se spoléhat na „herce“ odjinud nebo profesionální scény.

Možná všem, kteří by byli ochotni hrát, scházela motivace, kuráž, režisér a především volný čas – prioritou se stalo „vydělávání peněz a honba za úspěchem“, ale i vymoženosti na poli techniky tlumily chuť dělat kulturu. U televize, videa, přehrávačů a počítačů bylo přece lépe a nemuselo se hlavně nikam chodit. Převálcovala nás komerce a naše kreativita šla někam...

Ať to bylo jak chtělo, na první výzvu ve Štěpánovinkách č. 1/2011 se přihlásil dostatečný počet dobrovolníků, překvapivě i z řad nejmladší generace, kteří byli ochotni a schopni obětovat svoje pohodlí, čas a elán pro hraní divadla. První schůzka proběhla na konci května s plánem jít do toho. Svě režisérské schopnosti nám nabídla talentovaná Lenka Cacková a tak jsme mohli hledat repertoár. Shoda byla rychlá – bude se navcičovat pohádka a hrát se bude co nejdříve – nejlépe do konce prázdnin a venku na prostranství ve mlýně. Velká odvaha a oči! Zapomnělo se na dovolené, takže zádrhel se objevil v zá-

pěti a nebyl jen jediný. Kdo bude hrát Lucifera? Všichni vhodní adepti nemohli zrušit naplánované akce a přes prázdniny nechtěl nikdo další zkoušet několik dnů v týdnu a o víkendech. A tak byla krize v natáčení a po prvních zkouškách došlo i na únavu. Už to vypadalo pomalu na rozpuštění spolku, ale v rozhodování nám pomohla rázná a přísna paní režisérka. V podstatě nás postavila před termín premiéry 11. 9., takže nějaké kličkování nepřipadalo v úvahu a pak – vždyť by to byla ostuda po všech těch výzvách na veřejnost. Tentokrát nepolevíme a vydržíme tempo a dřinu až ke zdárné premiéře. A fakt to dřina byla! Zkuste si někdo představit, jak téměř každý den půdíte od kopení trávy, řezání dřeva a s pilinami ve vlasech, randění či od jiné práce, dělat kulturu a vysvětluje svým blízkým, že ale opravdu, opravdu musíte...! A protože se ze zkoušky občas protáhly do pozdních večerních hodin, tak i v některých domácnostech úměrně narůstala napjatá atmosféra – dusno a nebylo to jen tím horkem venku. Nutné byly přece i zasvěcené intelektuální „umělecké“ debaty o dííivadlu nad oroseným džbánkem v místní hospůdce. Druhý den nanovo. Copak my starší „herci“, my už jsme nepotřebovali stíhat diskotéky, poutové zábavy či jiné mladické kratochvíle, dokonce jsme oželeli i některé díly „Ordinance“, ale mladoši si často neodpouštěli poznámky na adresu všech a všeho. Ale i nám občas ujelo nějaké nevhodné výrazivo. Čím více se však zkoušelo a celý pohádkový příběh se klubal na svět v celé své kráse, tím větší elán narůstal, i když si všichni protagonisté sáhli až na dno svých sil. Čas neúprosně běžel a nám zbývalo doladit hudbu, zpěv, choreografii a dotvořit vzhled scény.

Z původního záměru zapojit do hry pěvecký sbor Labyrint postupně zůstalo torzo. Opravdu nebylo možné vzhledem k náročnosti projektu obsadit všechny zpěváky a byly i prázdniny. Vše se ale podařilo vyřešit. Bylo poznat, že ti, kteří nakonec nacvičovali, mají výborné intonační a hudební základy ze zmíněného sboru. A tak se pomalu blížila první generální zkouška. Doladily se kostýmy, připravovaly rekvizity a dekorace, nervozita narůstala. Znovu jsme stáli před problémem, kam jít dělat generálku, když přísálí a sál kulturního domu byl dlouho dopředu rezervován pro oslavy významných narozenin. A my chtěli „sobecky“ hrát divadlo. Nakonec i toto se vyřešilo díky velkorysému pochopení oslavenkyň.

Příště: Jak to bylo s reflektory, generálkou, věšením dekorací a premiérou aneb „Je to blázen, blázen...“

P.S. V budoucnosti se těšíme na spolupráci jak s pěveckým sborem Labyrint, Borověnkou, tak i s dalšími mimoškolními subjekty.

Ochotnický spolek přeje touto cestou dodatečně našim milým jubilantkám Ireně Bartoňové a Věře Štarhové vše nejlepší, plno elánu a sil do dalších let a děkuje za vstřícnost a pochopení při narušení průběhu jejich oslav v přísálí a na sále. Poděkování: Kájovi Veselskému a Božiku Dvořáčkovi za čas věnovaný zprovoznění osvětlení na jevišti. Věře Vrzalové za ušití kostýmů a dekorací pro scénu divadla. Jardovi Nedomovi za zapůjčení „kotle“ do pekla. Báře Hoškové za pomoc při barvení a instalaci dekorací na jevišti. Pavlu Mertovi, Janě Kotlánové a Věře Polákové za pomoc „s ostatním“.

-MCH-

Rozhovor s malířkou Jaromírou Knoblochovou

Jak se sama vidíš...

Tíhnu spíše k expresi. Teď mě zajímá geometrická abstrakce, čili klasická moderna ze začátku minulého století, pořád se mi líbí Picasso (jeho surrealistické období) – „Slečny z barcelonského bordelu Avignon“ – tento obraz je silný příběh nažhavený energií. Je to vulkán před výbuchem. Kubismus jako by tušil a předvídal obě světové války a zánik starého světa. To, co se nyní nazývá postmoderna, to je dosti zmatené období. Spíše eklekticismus a nejasnosti. Slepá ulice, kam různí teoretici umělce dostali. Jsem dost puritán a nesnáším různé ty instalace, aranžmá, titěrné objekty a sterilní minimalismus. Ale co se opravdu vynořuje z temnot a fascinuje mě, jsou graffiti, některé jsou prostě nádherné.

Často se říká, že pro mnoho umělců je tvorba terapií? Terapie je pro bláznů, mělo by to být pro ty umělce i něco více.

Životní priorita – svoboda.

Kterých obrazů si nejvíce ceníš a proč? – U sebe si nejvíce cením těch, které jsem dosud nenamalovala, ale mám je dlouho v konceptu a skicách, které se opakují a vracejí. Když si to tak dlouho prohlížím, je to určitě silné. Chci se do toho pustit a být zdravá, protože tou obživou jsem ztratila dost času. Malíř by se měl dožít věku aspoň 200 let. Z těch od jiných malířů mě musí obraz uhranout a důležité je také, jaké inteligence dosahuje jeho malířská technika (řecká malba klasického období, El Greco – baroko – exaltovaná expresivní malba). Současná malba je na tom špatně, ale znovu se vrátí tzv. „ruční malba“ po všech těch nesmyslech aranžérských. Například Jiří Georgie Dokoupil se svou technikou malby a kompozicemi z lebek a pigmentové malby na hrubém rezném plátně zvládá výsostně inteligentní malbu!

Jsi malířka za každou cenu? – Teď už asi ano (nedávno řekl českoamerický malíř Petr Sís, že už cítí to zavírání dveří – dlouhá chodba s mnoha dveřmi, které se postupně zavírají, možnosti a příležitosti jiné volby mizejí). V mládí se má člověk vybouřit, poznat, co je zbytečné ztrácení času, hodně cestovat, číst a mít různé zájmy. Nyní už nemám jinou volbu, také více cítím barvy a více mě to zajímá.

Jak může komerční tlak působit na tvorbu umělce? – Snažím se tomu uniknout co nejvíce, ty krajiny, co oni chtějí, беру spíše jako řemeslo, co uživí – podobně jako keramika, šperkařství, kovářství, truhlářství. Není třeba dělat jinou profesi, tohle má výhodu, že se neustále cvičí a trénuje ruka, aby malovala často a neztuhla. Tak tento fyzický trénink je také nutný, nemusí se dělat každý den veledíla. Veledíla psychicky vyšínují z rovnováhy. Je nutné uvědomit si realitu.

Zajímá mě situace umělce v dnešním světě. Jaké výhody a nevýhody má? – Umělci jsou v podstatě individualisté, kteří mají víceméně proklouznout přes úskalí doby, pokud nemají vyloženě chuť se nechat masochisticky upálit. Dnes nikdo nemá žádný názor, vždyť vládne peníze. Umělci jsou podle Jeana Cocteaua „Děti ráje“. Výhody umělce jsou takové, že se v dnešní době stane obchodníkem a požitkářem, koupí si krásné sídlo nebo ostrov. Nevýhodou je jiná mentalita než „normální lidé“, více depresí, pocit uvěznění, nechuť se honit za kariérou, pocity pronásledování a zase k tomu krásné vize jiného světa, možnost individuální vzpoury. Jsme v chaosu, plav si každý, jak umíš. Je doba, kdy politikové jsou jen kašpaři, vládne temné síly a všichni se chovají – „Po nás potopa“, prostě doba úpadku.

Mgr. Miloslava Chalupníková

Štěpánov nad ... čím?

Údolí řeky Svatky od Víru přes Štěpánov po Nedvědicích je nejčelnější, nejromantičtější, prostě nejkrásnější na Vysočině. Převýšení od hladiny toku tu činí až 300 metrů. Snad každý ví, že jde o údolí řeky Svatky. Naše obec má ostatně řeku Svatku v názvu. Přesto se občas chybička vloudí.

V loňském roce jsem dostal Čestné uznání podepsané šéfem krajských novinářů a hejtmanem Kraje Vysočina. Podepsali mi bydliště „Štěpánov nad Svitavou“. Tak daleko ovšem Kraj Vysočina nesahá...

Letos zjara se objevila nad nedvědickým koupalištěm na silnici od Chlébského směrovka, která posílá řidiče do Štěpánova. Ale do „Štěpánova nad Sázavou“. A tak v těch řečkách a údolích začíná být pěkný zmatek.

Hynek Jurman

Villon ve Štěpánově

Čas neúprosně běží, a tak jen letmo si připomeneme měsíc března, kdy jsme mohli v přísálí KD navštívit komponovaný pořad

„Navzdory básník zpívá“. Balady francouzského lyrika Villona přednesla v dobových kostýmech studentka Barbora Kunčíková a pan Hynek Jurman. Sbor „Alter ego“ pod vedením paní Lenky Machákové podtrhl příjemnou podvečerní atmosféru. Je nutné konstatovat, že účast byla velká, což potěšilo nejen organizátory pořadu, ale též i účinkující. Lze jen doufat, že jsme se s tímto typem komponovaného pořadu nesetkali ve Štěpánově naposled.

-JP-

ÚSPĚŠNÝ ŠKOLNÍ ROK V RECITACI

V pondělí 28. února 2011 proběhlo školní kolo recitační soutěže žáků 2. stupně. Soutěži předcházela několikátýdenní výběr textů (aby byly, jak se říká, šité přímo na tělo recitátorů) a také každodenní příprava a nácvik přednesu. Přípravu na soutěž zakončil recitační seminář, který proběhl o jarních prázdninách. Na něm se recitátoři dozvěděli, jak správně hospodařit s dechem, artikulovat, zvolit vhodné tempo atd. Procvičili si několik desítek jazykolamů, vyzkoušeli obličejovou gymnastiku, správné posazení hlasu, dynamiku a několik dalších specifických cvičení zaměřených na výslovnost samohlásek a souhlásek. Zejména jazykolamy byly velice zábavné. V den školního kola bohužel onemocnělo několik recitujících, a tak jsme soutěžili v menším počtu, než jsme předpokládali. Výkony všech zúčastněných byly výborné. Zazněly texty od Petra Nikla, Jerzy Wittlina, Jiřího Žáčka, Ireny Douskové, A. K. Applegateové a jiných. Soutěžilo se ve dvou kategoriích a nově přibyla i cena dětské poroty. V I. kategorii se na 1. místě umístili Ladislav Vázler a Petr Polesný, na 2. místě Jan Lukášek, na 3. místě Michal Kaňka a 4. místo získala Eva Elzníková. Ve II. kategorii zvítězila Simona Kolářová, 2. místo obhájila Jaroslava Marešová. Cenu dětské poroty vyhrála s velkou převahou hlasů Simona Kolářová, 2. místo (se shodným počtem hlasů) obsadili Jaroslava Marešová, Petr Polesný a Ladislav Vázler. Všichni umístění si domů odnesli kromě diplomu i malou sladkou odměnu a ti nejlepší i doporučení, co by bylo dobré zlepšit do obvodního kola, které se konalo v březnu v Bystřici nad Pernštejnem. Postoupili do něho Ladislav Vázler, Petr Polesný, Simona Kolářová a Jaroslava Marešová, dále z 1. stupně Šárka Blechová, Jitka Havelková, Martina Praislerová a Iveta Čepičková. I v Bystřici jsme měli velké úspěchy, Šárka Blechová vyhrála 1. místo v I. kategorii, ve III. kategorii zvítězil v s silné konkurenci žáků základních škola a gymnázií Ladislav Vázler, 3. místo obsadil Petr Polesný a v kategorii nejstarších žáků byla na 3. místě Simona Kolářová. Všichni umístění postoupili do okresního kola, kde si nejlépe vedl Ladislav Vázler, který se umístil na krásném 3. - 4. místě. Velkým oceněním bylo i to, že Ladislav obdržel speciální ocenění poroty za nejlépe zvolený text celé přehlídky (soutěžilo téměř 70 recitátorů ze základních uměleckých škol, základních škol a gymnázií). Děkuji všem za úspěšnou reprezentaci naší školy a přeji hodně úspěchů v dalších (nejen recitačních) soutěžích.

Mgr. Eva Čepičková

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Práce na projektu IMV vrcholí

Po dvouměsíční pauze se opět naplno rozjíždí klíčové aktivity projektu s názvem Interaktivní mezipředmětová výuka (IMV), který je realizován od listopadu 2009 na ZŠ Štěpánov nad Svratkou. Učitelé pokračují v tvorbě souborů s metodickými materiály. K šesti nově vzniklým, o nichž jsme informovali v minulém čísle Štěpánovinek, přibyla další. Jedná se o soubor pracovních listů a počítačových prezentací pro jazyk český na 2. stupni, soubory pracovních listů pro chemii a přírodopis, soubory počítačových prezentací určených pro výuku občanské výchovy, chemie a zeměpisu. Možná jste si všimli několika stojanů se stříškou nainstalovaných v nedalekém okolí, např. vedle autobusové zastávky u školy. Čekají na umístění informačních tabulí a budou nás provázet připravovanou naučnou stezkou. Práce na sestavování knihy pověstí z našeho kraje a na dramatizaci několika pověstí se rovněž dostává do své vrcholné fáze. Než Vás však budeme moci pozvat na divadelní představení vybraných pověstí, bude nutné nechat ušít kostýmy podle vypracovaných návrhů, vyrobit kulisy a vše s dětmi důkladně nacvičit. Všechny v textu uvedené činnosti by měly být ukončeny nejpozději v dubnu 2012. Jako ochutnávku již dosažených výstupů projektu zveřejňujeme další naukové karty s problematikou třídění odpadů.

Za realizační tým projektu: Mgr. Petra Stárková

Autor naukových karet: Ing. Eva Ondrová

PAPÍR - TŘÍDĚNÍ**Modrý kontejner s označením.****Do kontejneru patří:**

- časopisy, noviny, sešity, krabice, papírové obaly, cokoli z lepenky, knihy
- obálky s fóliovými okýnky (zpracovatelé dokáží zpracovat), nevadí ani kovové sponky
- bublínkové obálky pouze bez plastového zbytku

Do modrého kontejneru nepatří:

- masný nebo jakkoli znečištěný papír
- úhlový papír
- použité pleny a kapesníky

Tyto materiály už nelze recyklovat, je lepší z nich vyrobit energii ve spalovně.

Označení papírových obalů**SKLO - TŘÍDĚNÍ****Do zeleného kontejneru patří:**

- barevné sklo (lahve od vína, alkoholických i nealkoholických nápojů, konzervářské sklo (v některých obcích i čiré sklo - musíme sledovat označení na nádobách)

Do bílého kontejneru patří:

- čiré sklo, tabulové sklo z oken a dveří

Sklo zbytečně nerozbíjíme, dále se třídí!**Označení obalů ze skla****Do těchto nádob nepatří:**

- keramika a porcelán (zničí by vsádku skla do sklářské pece)
- autoskla (vrací se do servisu)
- zrcadla, drátované sklo, zláčená a pokovovaná skla
- vrátne sklo patří zpět do obchodu

Z MINULOSTI ŠTĚPÁNOVA - 3

Hynek Jurman

3. Legendy a několik Hradisek

O nejstarší minulosti Štěpánova se traduje i řada legend.

Před Vysokou skálou se kolonii chat a rodinných domků říká Na Hodůnkách. Stejný název nesla i zdejší hájenka a také pila za Vysokou skálou. Toto území je podle ústní tradice spojováno s nejstarší historií Štěpánova. Právě v lese za Vysokou skálou měl totiž stávat původní Štěpánov. Pořád je zde v lese místo lemované dokola balvany, které nese název Okrouhlice. Zde tedy měla stávat původní vesnice, jejíž obyvatelé se živili mimo zemědělstvím i perníkářstvím. Domky perníkářů prý se táhly kolem říčky Hodonínky - Hodůnky až k Hodonínu. Ve směru k Hodonínu je také místo zvané Na Pernici.

V samém sousedství Okrouhlice jsou dále tratě Na Příhonech a Krchůvek. Na Příhony se prý vodil dobytek při zdejších trzích a terén na Krchůvku nám opravdu připomíná hroby. Tento původní Štěpánov měla podle tradice zničit bouře a povodeň Hodůnky. Břehy u Močidel a Pod Strčinou jsou skutečně mohutné, jakoby vymleté povodní, ale celá tato teorie se nemůže opřít o žádnou písemnou listinu. Snad více by napověděl archeologický průzkum. V původních starých vsích byli na sebe lidé vzájemně odkázáni, vesnice byly proto okrouhlé s návsi uprostřed. V pozdějších vesnicích, které vznikaly zúrodněním nové půdy, obdržel každý rolník svůj lán, z toho důvodu vznikaly vsi rozložitě, podélného tvaru. Takovou podobu má i dnešní Štěpánov, zatímco tvar Okrouhlice mluví jasně o případu prvním. Pokud zde opravdu byla ves, musela vzniknout nejpozději koncem 12. století, zcela určitě před osídlením kraje pány z Medlova. A co dokáže rozvodněná Hodůnka známe z července 2002.

Za Okrouhlicí už pomalu končilo pozdější panství perněšejnské a začínalo kunštátské. Jsou zde dosud zachovány staré hraniční kameny s letopočtem. Nedaleko křížku v Páleninách se zachovaly dva. Z jedné strany je v ozdobném poli písmeno K, ze druhé pak P a obě strany nesou shodný letopočet 1678.

I Štěpánov měl svoji pevnost. Nad soutokem Svratky, Vrtě-

žířského potoka a prakticky i Hodůnky se zvedá Hradisko s televizním stožárem na vrcholu. Kolem stožáru lze najít poslední zbytky bývalého paláce. Na jihu se od jádra kopce odděluje příkrym příkopem strmé skalisko se zbytky silných zdí. Zde byla asi za

zemků od pustého hradu. Menší opevnění bylo zřejmě i na Malém Hradisku (mezi Balkánem a silnicí č. 19). Malé Hradisko však leží už na katastru Štěpánova, i když těsně u hranice Olešnickou. Hranice mezi oběma obcemi však musela vést

hradním příkopem předsunutá pozorovací věž. Často se hovoří o horním a dolním hradu. Staré opevnění na Hradisku bylo zcela zabezpečeno ze tří stran. Od severu, východu a jihu je chránily strmé skály s možností dalekého rozhledu, takže Hradisko bylo zranitelné pouze od západu, tedy od Kozlova. V tomto směru byl také palác obehnan dvěma příkopy, z nichž po terénních úpravách na samém konci totality zůstaly jen nepatrné zbytky. Hradisko se také někdy označovalo jako Kozlovský hrad. O výsadním postavení Kozlova mezi ostatními vesnicemi svědčí i další důležitý fakt, existence vlastní rychty.

Hradisko bylo opevněno už zřejmě před kolonizací zdejšího kraje, z hradu se zachovaly vzpomínané zbytky příkopů a zdí. Na Hradisku se našlo mnoho starých střepů i válečnické šipky. Při stavbě retranslační stanice byly rozbouřeny staré zdi vykazující solidní pevnost. Při hloubení základů pro stožár se tehdy proniklo do sklepení, které však tehdejší předseda MNV nechal zabetonovat. Kromě těchto rozvalin je zachován zbytek zdi na svahu skloněném k Vrtěžírě a částečně i východně směrem k řece.

O hradu bohužel chybí písemné zprávy a nepřímo se je dotýká pouze zápis z roku 1381 či 1391 (rok nelze s jistotou přičíst), v němž dává markrabě Jošt Blažejovi z Kozlova 3/4 lánu po-

ve středověku jinými místy než v nedávné minulosti, kdy ji tvořil dolní tok Hodůnky. Ten se začal od roku 1957 překládat kvůli záplavám, které zde pravidelně hrozily, směrem do Velké Olešnicky. V posudku z této doby stojí, že záplavy jsou zapříčiněny tím, že Hodůnka neteče nejnižšími místy v krajině, protože byla do současného (dnes již tedy bývalého) koryta přeložena při vzniku železáren. Hodůnka tedy tekla dříve ještě jinými místy, možná dnešním Balkánem a dřívější hranice musela být stanovena jinak. Z toho důvodu snad mohlo Malé Hradisko opravdu kdysi patřit k Olešnicce.

Snad právě zde bylo sídlo známého rodu Gedeonů z Olešnicky a snad i sem se vztahuje předvolání Hynka z Kukvic, který žaloval r. 1481 Gedeona z Olešnicky, neboť jemu a jeho lidem z Gedeonovy tvrze velká škoda a záhuba vznikla. Už roku 1360 se píše po Olešnicce několik vlastníkům, ale označení „z Olešnicky“ nelze chápat jako označení majitelů tvrze v Olešnicce, jak činí někteří autoři. Jednalo se zřejmě pouze o statek, případně o menší opevnění uvnitř vesnice. Víme, že ve Velké Olešnicce na vyvýšeném břehu bylo svobodnickým dvorem dnešní č. 202 (u Humpolíčků, dnes Vondrů). Později zde vznikl objekt s křížovou klenbou, patriot může mluvit i o malém záměčku.

Určitě v označení „z Olešnic-

ky“ nelze hledat tvrz na vysoké skále, tedy Hradisko, protože ta by měla vzhledem ke své rozloze určitě významnější postavení a zachovala by se o ní více zpráv. Hradisko bylo v té době rozbořeno a svým vznikem je asi mnohem starší.

Celkem lze předpokládat, že během kolonizace to vypadalo v okolí Štěpánova podobně, jako naznačují v románu „Ve znamení zubří hlavy“, který vyšel tiskem v roce 2000.

Velké Hradisko bylo zranitelné pouze od západu, tedy od Kozlova. V tomto směru byl také palác obehnan zmiňovanými dvěma příkopy. Kozlov měl jistě ke staré pevnosti významný vztah. Zachovalo se několik pověstí, ve kterých právě na Kozlově našli útočiště uprchlíci, které na Hradisku věznil loupeživý rytíř a kteří se pak postarali o zlikvidování loupežníků. O výsadním postavení Kozlova mezi ostatními vesnicemi svědčí existence vlastní rychty.

Významnou roli hrál tedy Kozlov už kdysi dávno, ještě za časů Kozlovského hradu. Na listinách se až r. 1371 připomíná Oldřich z Kozlova, jde však o Kozlov u Křižanova. V roce 1483 platil kozlovský rychtář společně se štěpánovským na kata do Bystřice, v letech 1464 – 1481 se připomíná Mikuláš z Kozlova a r. 1492 Jan Kozlovec. Od 15. století se uvádí Kozlov výslovně u zboží pánů z Pernštejna a vždy měl jen několik domů a několik desítek obyvatel. Např. r. 1675 měl pouze 5 domů, roku 1790 7 domů s 53 obyvateli a r. 1834 7 domů a 63 obyvatel. Tím pozoruhodnější je existence kozlovské rychty v době, kdy svou rychtu neměly ani mnohem větší vesnice, jako Olešnicka, Borovec, Horní a Dolní Čepí, Lískovec, Kovářová či Korousné, Švařec, Kobylnice nebo Vrtěžír. Na pečeti kozlovské rychty z r. 1689 je v horním poli znak pánů z Pernštejna, zubří hlava, a ve spodním křížem položená motyka a rýč, což charakterizovalo zaměstnání a obživu obyvatel. Ke kozlovské rychtě patřily Lesoňovice, Pivonice a vzdálená Hrdá Ves. Takže Kozlov měl důležitější postavení než třeba Pivonice, umístěné v těsném sousedství Zubštejna.

-HJ-

FK ŽELEZÁRNY ŠTĚPÁNOV

Podzimní část sezóny začala v průběhu srpna 2011. Zatím si naše mužstva vedou se střídavými úspěchy. „A“ tým je v krajské soutěži I. A třídy na 5. místě po pěti kolech se 7 body za dvě vítězství, jednu remízu a dvě prohry. Oproti loňsku je tato soutěž mnohem náročnější, čemuž odpovídají také výsledky. Mužstvo bylo posíleno zejména v obraně a na postu zálohy. Posily do kolektivu zapadly a jsou pro mužstvo přínosem. Cílem týmu je umístění ve středu tabulky, aby tím odpadly starosti se sestupem. Hráči si musí uvědomit, že tato soutěž vyžaduje větší úsilí než tomu byli zvyklí a svým přístupem se daným podmínkám musí přizpůsobit. Fotbal je hra kolektivní a proto je nutno, aby mužstvo táhlo „za jeden provaz“, což se pak jistě odrazí ve výsledcích.

„B“ tým je po odehraných čtyřech kolech zatím na 10. místě okresní soutěže se 4 body. Do mužstva byli zařazeni všichni přichozí dorostenci, čímž se zvýšila konkurence v týmu. Umístění zatím neodpovídá podmínkám, které mají hráči „B“ týmu vytvořeny. Pro umístění ve středu tabulky, což bychom

si všichni přáli, je nutno zlepšit tréninkovou morálku. Hráči „B“ týmu prakticky netrénují a to má negativní vliv na jejich výkon.

Dorostenecké mužstvo nezačalo soutěž dobře. V úvodních dvou kolech dvakrát prohrálo. Do mužstva byli zařazeni přichozí žáci, došlo tak k částečnému omlazení týmu. Oproti minulé sezóně se zlepšil přístup hráčů k zápasům, což se určitě projeví i na výsledcích.

Žáci mají odehrán pouze jeden zápas, ve kterém na domácí půdě podlehl s Věchnovem. Žáci trpí malým počtem hráčů, a proto do mužstva museli být zařazeni i fotbalisté nižší věkové kategorie. Přípravka nám dělá radost. Ze dvou odehraných zápasů dvakrát vyhrála. Věříme, že i do budoucna budou výsledky dobré a mladí adepti fotbalu budou mít nejen zájem hrát, ale budou i nadšeni z výsledků.

Závěrem bych chtěl poděkovat za práci všem dobrovolným funkcionářům, kteří se starají o chod jednotlivých mužstev a přeji jim hodně úspěchů.

Miloš Havelka
prezident FK

POZDRAV ZE ZOO LEŠNÁ

Den je dnes jako stvořený na podzimní zájezd pro ženy. Ta, která trochu může, vytáhne s sebou i muže. A hlavně naše malá zlatíčka, vezme mamka, teta, babička do zoologické zahrady kouknout nejen na hady, také na miloučké opičky, na velké i malé rybičky, na žirafy s dlouhým krkem, papouška s barevným brkem,

slony s dlouhým chobotem, na klokánky za plotem, na lva, co je zvířat král, slona, co by si rád hrál, jak se krmí tučňáci, co má medvěd za práci, děti vydovádět necháme, v klidu kafičko si dáme, zajdeme i na oběd a pak autobusem zpět.

ČSŽ - Lenka Malá

ČSŽ pořádá 19.11.2011 v 16 hodin v přísálí KD ve Štěpánově nad Svratkou soutěž „O nejlepší štěpánovský moučník“. Přineste - soutězte - vyhraje!

NASBÍRÁNO NA HARWARDU... Perličky ze školních lavic - 2

Dvoudobý motor pracuje na tři doby a čtyřdobý na pět nebo šest.

Lovce mamutů napsal Jaroslav Seifert, nejznámějším dílem Jaroslava Haška je Pejsek a kočička.

Z našich básníků obdržel Nobelovu cenu Voskovec. V Osvobozeném divadle hrával Borovský a žádnou knihu jsem naposledy nečetl.

Křesťanství přinesli na Moravu bratři... Čapkové.

Nosné zdi musí unést vše, co na nich je. Třeba obrazy.

V Malém Bobšovi vystupují postavy: kocour, poštolka a prase.

První jde do restaurace muž, aby žena nedostala ránu.

Pan učitel to přehání s písečkou. Pak nemá být vypsaná propiska, když chce všechno dopodrobna.

Napsal bych tvrdé y, protože já píšu vždycky tvrdé y.

Při lepení kola otočím nejdříve kolo vzhůru nohama.

V Jimramově se narodili spisovatelé Alois a Vilém? Jo, Alois Jirásek a Vilém Tell. Ne, Vilém Čok.

Třídami v otrokářské společnosti byli Romové a skini.

Hlavní částí budov je střecha a zákopy.

Klikový mechanismus je tam, kde je klika.

Dezinfekčními prostředky jsou lyzol a syfilis.

Mojí největší radostí je sednout do hospody a čekat, až přijde rumová smršť.

Hymnu napsal Josef Kajetán Tyl a Škraloup.

Jeden anglický palec měří jeden coul.

Hašek psal humorné povídky, třeba Válka s vlky.

Železná ruda má barvu jako šedá kůra mozková.

Bezpečnost práce je na pilníkách na rukojeti, abych se nepíchl a neusnul jako v Šípkové Růžence.

Základy musí být hluboko v zemi dva metry, aby se tam nepodhrabali potkani a jiní hlodavci.

-HJ-